

روزنامه شرق

پنجشنبه ۲ دی ۱۴۰۰ • ۱۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۳ • ۲۳ دسامبر ۲۰۲۱

سال نوزدهم • شماره ۴۱۷۷ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۰۳ • اذان مغرب ۱۷:۱۶

اذان صبح فردا ۵:۴۲ • طلوع آفتاب ۷:۱۲

فardashargh@gmail.com

روزنامه‌روا

برخورد دو قطار مترو در ایستگاه چیتگر تهران، ۲۲ مدموم داشته و خوشبختانه تلفات جانی به همراه نداشته است. عکس: محمدمصدق نیک‌گستر، فارس

اتفاق

همراه او را در ۷۵کیلومتری شمال «توناماسینا» بندر معروف شرق ماداگاسکار پیدا کردند. از سرنوشت خلبان بالگرد و یک افسر ژاندارمری همچنان اطلاعی در دست نیست. این فرمانده ۵۷ساله در یک پیام ویدئویی که بلافاصله بعد از نجات‌یافتن او در ساحل پر شده، ضمن تشکر از ماهیگیران و مردم بومی «ماهامبو» می‌گوید: «به لطف خدا هنوز نوبت مرگ من فرانس‌سیده. هیچ جراحت و مشکل خاصی ندارم. تنها سرما خورده‌ام و می‌توانم وظایفم را در ۲۴ ساعت آینده از سر بگیرم.»

درک درست و واقعی از ام اس

ام اس مرا متوقف نمی کند

راه‌های همیاری با انجمن ام اس ایران:

#۲۲۲۳*۷۸۰*

یا از طریق اپلیکیشنهای آپ – تاپ – سکه – باد صبا

تلفن: ۹–۶۶۹۵۳۹۰۷ و ۸–۶۶۹۵۱۱۸۷

گفت‌وگو

یوسف رشیدی در گفت‌وگو با «شرق»:

چرا مازوت‌سوزی سرنوشت محتوم ما شده؟

یک پایز آلوده دیگر در تهران از راه رسیده و چک‌کردن شاخص آلودگی هوا به یک کار روتین برای شهروندان کلان‌شهرهای ایران تبدیل شده است. اگرچه پیش‌تر کسی به این صراحت درباره علت آلودگی هوا حرف نمی‌زد اما در یکی، دو سال اخیر مسئولان خیلی شفاف به ماجرای سوزاندن مازوت در نیروگاه‌ها اشاره می‌کنند. کار به جایی رسیده که فریدون عباسی، نماینده مجلس می‌گوید که راهی جز سوزاندن مازوت نداریم و مردم اگر تأمین برق و گرمای خانه‌هاشان در زمستان را می‌خواهند، باید با آلودگی هوا هم کنار بیایند! این موضوع با واکنش‌های زیادی همراه شده است. یوسف رشیدی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه شهید بهشتی، در گفت‌وگویی با «شرق» این اظهارات آقای عباسی را بررسی کرده است. او معتقد است مجموعه تصمیماتی که در این کشور گرفته شده، ما را به جایی رسانده که حرف‌های فریدون عباسی تنها راه چاره‌مان است. یعنی چاره‌ای برای ما جز سوزاندن مازوت و در نتیجه آلوده‌شدن هوا نمانده است. دکتر رشیدی می‌گوید: «در شرایط فعلی تا حد

زیادی این حرف درست باشد. برای اینکه حجم بالایی مازوت روی دست ما مانده است. اگر ما برنامه‌ریزی می‌کردیم که مازوت‌مان با گوگرد زیر نیم‌درصد تولید می‌شد، ممکن بود توسط خطوط کشتیرانی حمل‌ونقل استفاده شود. وقتی شما بنزین تولید می‌کنید، مازوت هم به‌عنوان محصول جانبی‌اش تولید می‌شود. وقتی مازوت داریم، راهی نداریم جز استفاده از آن. ماده‌ای نیست که آن را روی زمین بریزیم و جذب خاک شود. نمی‌شود که آن را در دیگری با آن کرد. یا باید آن صادر کنیم که با توجه میزان گوگردش نمی‌توانیم این کار را بکنیم و خریداری برای آن در خارج از کشور وجود ندارد، یا اینکه در داخل کشور جایی برای مصرف آن پیدا کنیم. به‌رحال هرچور که فکر کنید هیچ راه‌حل دیگری در شرایط کنونی برای مسئله مازوت وجود ندارد». یوسف رشیدی درباره اینکه چه شد که به این وضعیت دچار شدیم هم می‌گوید: «از آن زمانی که سازمان کشتیرانی جهانی اعلام کرد که از ژانویه ۲۰۲۰ که دیگر استفاده از مازوت بالای نیم‌درصد در دنیا ممنوع است، ما باید با فکر راه چاره‌ای می‌افتادیم. درواقع این اتفاق بر اثر کم‌کاری ما در چند سال قبل رخ داده است. ما باید از خیلی پیش به این فکر می‌کردیم؛ چراکه مسیر حرکت جهانی به این سمت مشخص بود و معلوم بود که ممکن است از ۲۰۲۰ به بعد برای حجم بالای مازوت تولیدی ما مستثنی‌ای پیدا نشود. نتیجه آن بی‌عملی و بی‌فکری حالا خودش را نشان می‌دهد؛ بنابراین الان و در شرایط فعلی این حرف کاملا درست است و ما چاره‌ای برای حجم بالای مازوتی که در کشور تولید می‌شود نداریم، چون نه می‌توانیم صادرش کنیم و

نه می‌توانیم دور بریزیم. اگر ما پالایشگاهی داشتیم که می‌توانست محتوای گوگردش را پایین بیاورد یا در مرحله شکست مولکولی می‌توانست محصولاتی دیگر از آن تولید کند، راه‌حلی می‌شد برای آن پیدا کرد ولی درحال‌حاضر اینها را هم نداریم و این دوراندیشی‌ها هم از قبل شکل نگرفته و برای همین راهی نداریم.

نکته عجیب اینجاست که با ادامه این وضعیت و این‌کیفیت تولید مازوت حتی اگر مسا منابع دیگر تولید انرژی هم داشته باشیم، نمی‌دانیم با مازوت بی‌کیفیت‌مان چه کنیم. آقای رشیدی دراین‌باره می‌گوید: «حتی اگر گاز کافی برای سوزاندن در نیروگاه‌های کشورمان هم داشتیم، باز شرایطمان با حالا فرق چندانی نداشت. فرض کنید شما گاز کافی دارید و احتیاجی به سوزاندن مازوت هم ندارید. ولی بازهم باید فکری برای مازوت می‌کردید. مخازن مازوت پر می‌شد و باید با این حجم بالایی که هیچ مشتری خارجی ندارد چه می‌کردیم؟». یوسف رشیدی معتقد است نتیجه فکر نکردن به هشدارهای بین‌المللی درباره کیفیت مازوت کار را به وضعیت کنونی کشانده است. او می‌گوید: «واقع‌بینانه و مسئله نگاه کنیم، می‌بینیم که این معظلی بود که باید یک ده پیش به آن فکر می‌کردیم تا به وضعیت کنونی نمی‌رسیدیم ولی نکردیم و شد آنچه شد. البته الان هم در نیست و باید برای مسئله مازوت فکری کرد. با اصلاح فرایند گوگردزایی و کارهای دیگر باید کاری کرد که مازوت‌های سسال‌های آینده برای ما آسان‌تر درسر را ایجاد نکند. وقتی برای کاری تدبیری نداری، نتیجه هم ممکن است فاجعه‌بار شود. این را باید از کسانی پرسید که به هشدارهای سازمان بین‌المللی دریانوردی بی‌توجه بودند. آن زمانی که این سازمان اعلام کرد دیگر مازوت با محتوای گوگرد بالای نیم درصد قابلیت نقل‌وانتقال جهانی و سوزاندن در دنیا را ندارد، باید فکری برای این حجم بالای مازوت‌مان می‌کردیم و به سمت اصلاح فرایندهای تولید مازوت می‌رفتیم که زرفتم، آنهایی که این بی‌توجهی را کرده بودند، الان باید پاسخ‌گو باشند که چرا چنین شده. واقعیت این است که در کشور ما همیشه صبر می‌کنند تا یک شرایط عادی به یک شرایط بحرانی تبدیل شود و بعد پشیمند و بر آن تصمیم‌گیری کنند. مسئله مازوت نیز چنین است. واضح است که ما نمی‌توانیم مازوت تولید نکنیم؛ بنابراین یا باید آن مازوت را به استانداردی جهانی برسانیم و بفروشیم یا با آن این بلا را بر سر مردم کشورمان بیاوریم. نگاه واقع‌بینانه به مسئله آلودگی هوا این است که نتیجه کار نکردن روی هشدارهای جهانی چند سال اخیر همین است که باید مازوت را بسوزانیم و هوای خودمان را آلوده کنیم.»

گزارش

ثبت جشن‌ها و موسیقی نواحی ایران در میراث ناملموس زنده جاده ابریشم

تاکید کرد: «مهم آن است که در ایران و دیگر کشورهای پیرامونی آن در آسیا و اروپا یا هر نقطه‌ای از دنیا مردم با هر اختلاف ساعتی که با زمان رسمی ایران باشند، دقیقاً بر اساس روز، ساعت، دقیقه و ثانیه آن در گاهشماری ایرانی و ساعت رسمی تهران، جشن‌هایی مانند چهارشنبه‌سوری، نوروز و یلدا را برگزار می‌کنند».

در این نشست‌ها که حداکثر پنج جشن یا رویداد در پیوند با جشن‌ها قابلیت ارائه و تصویب داشت، ایران با معرفی جشن‌های مهرگان، یلدا، سده و چهارشنبه‌سوری حضور یافت، اینکه چرا ایران از این فرصت استفاده نکرد که یکی دیگر از جشن‌های ملی و مهم ایران را نیز معرفی کند و تنها به این چهار جشن اکتفا کرد، خود جای سؤال دارد. هرچند خوشبختانه چهار جشن ایرانی برای معرفی و ارائه به سازمان یونسکو در راستای معرفی جهانی آنها، مورد تأیید و تصویب نمایندگان قرار گرفت. همچنین جشنواره موسیقی نواحی ایران به‌عنوان تنها جشنواره موسیقی در این نشست‌ها مورد تأیید و تصویب نمایندگان قرار گرفت. نکته مهم این است که ایجاد تعاملات فرهنگی با کشورهای همسایه از طریق موسیقی نواحی، از مهم‌ترین مؤلفه‌های ارائه‌شده از سوی ایران برای ثبت موسیقی نواحی در نشست مرکز جهانی میراث ناملموس ستول و مرکز مطالعات آسیای مرکزی ایکاس - سمرقند بوده است. نکته‌ای که باید ابراز امیدواری کرد تحت تأثیر تغییرات دولت جدید و نمایندگانی که هر چندوقت یک‌بار با حرف‌ها و نظراتشان، وجهه ایران در جهان را خدشه‌دار می‌کنند، قرار نگیرد. یکی از رخداد‌های مهم این نشست‌ها پیشنهاد ایکاس بود که قرار شد علاوه بر پرونده‌های ملی هر کشور، یک پرونده مشترک با نام «نوروز» نیز که پیش‌تر در میراث ناملموس یونسکو به ثبت جهانی رسیده، توسط ایران به‌عنوان میزبان باشگاه و دبیرخانه جهانی نوروز تکمیل شود.

یوسف رشیدی در گفت‌وگو با «شرق»: